ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ

ΚΑΤΑ ένα τηλεγράφημα από τὴν πόλιν Κοκούκ τοῦ Μεξικοῦ, ὁ φίλος τῆς Μπριζίτ Μπαρντό ἀ Ἀθληροιγνωσέβαιος Μόβαμ Ζαγκουρού, ἐγύρισεν εἰς τὴν ταινίαν «Βίβα Μαρία» σκηνὴν, εἰς τὴν ὁποίαν λαμβάνουν μέρος πλεῖστοι δημοσιογράφοι. Θεωρήσαντες τὸ πρᾶγμα ὀλίγον ἀστεῖον. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς, ὁ Μεξικανὸς Ζικέλ, τοῦ «Παρι Μάτς» τῶν Παρισίων, εἰς τὸν ὁλίον ποὺ ὑπεδύθη, ἔσπευσε νὰ φιλήσῃ τὴν Μπριζίτ Μπαρντό, τὴν ὁποίαν ὄντως ἐφίλησε. Δι' αὐτὸ καὶ ἠρώτηθη τὴν προσφερθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἀμοιβὴν διὰ τὴν συμμετοχήν του, λέγων:

—Θὰ ἤθελα νὰ πλησιάσω.

Διὰ τὸ φιλὶ προφανῶς πού θὰ ἔδωσε εἰς τὴν Μπαρντό. Ἀλλὰ διερωτῶμαι: εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ δημοσιογράφοι λαμβάνουν μέρος ὡς κομπάσοι εἰς ταινίαν κινηματογραφικήν; Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες ἔχομεν προηγηθῆ εἰς αὐτό. Πρὸ τριακονταετίας —σαράντα ἐτῶν, ὅταν ὁ θαλερὸς πάντοτε ἠθοποιὸς Μαδρᾶς ἐγάλασσε τὰ πρῶτα θυτικὰ δίματα τοῦ ἑλληνικοῦ κινηματογράφου, ὑπηρέτησε καὶ εἰς τοῦτο πρωτοπόρος. Ἀφοῦ ἐγύρισε τὴν «Μαρίαν Πενταγιώτισσαν», ἐγύρισε καὶ μίαν ἄλλην ταινίαν, τὴν ὁποίαν, ἂν ἡ πληροφορία ποὺ μοῦ δίδουν εἶναι ἀκριβής, ἐτιτλοφόρησε: «Ἡ γυναίκα τοῦ λιμανιοῦ». Εἰς αὐτὴν, μεταξὺ τοῦ ἄλλου πλήθους, ἐνεφανίζετο καὶ ἕνας, μακαρίτης τώρα, δημοσιογράφος, ὁ ὁποῖος ἦτο μέλος θαυμαστῆς τῶν γυναικῶν τοῦ θεάτρου καὶ ἐκινεῖτο ταχτικὰ εἰς τὰ παρασκήνια. Τὸ πρᾶγμα ἔκαμεν ἐντύπωσιν καὶ ἐσχολιάζετο. Ὅταν ἕνας νεαρὸς ἀπόσπασμα συντάκτης καὶ σήμερον ἀπόσπασμα, εἰς τὰ γράμματα κυρίως, ἔγραψε διὰ νὰ πειράξῃ τὸν μακαρίτην, ὅτι ὁ μόνος διὰ κινούμενος εἰς τὴν ταινίαν ἦτο αὐτός— καὶ ἀνέφερε πλήρως τὸ ὀνοματεπώνυμόν του. Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ μακαρίτης τώρα καὶ ἐπὶ μῆνας ἀνέμενε τὸν γράψαντα τὴν κρυτικὴν διὰ νὰ τὸν «συνόρισῃ». Ἐνοεῖται ὅτι δὲν τὸν «ἐσυγύρισε» ποτέ, διότι οὐδέποτε ἐπραγματοποιήθη ἡ συνάντησις.

□

ΔΙΑΒΑΖΩ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν θελτίον: «Συνελήφθη 19ετής, καταγγελθεὶς ὑπὸ τῶν... δύο ἐπισήμων συζύγων του, ἐπὶ διγαμίᾳ καὶ μηνύσεσι μετὰ τρίτης. Οὗτος, τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1962, ἐτέλεσε γάμον μετὰ τῆς Σπυριδούλας ἐτῶν 32, καίτοι ἦτο ἔγγαμος μετὰ τῆς Θεοφανοῦς, ἐτῶν 38. Ὁ 19ετής, παρὰ τοὺς δύο γάμους του, τὸ θέρος ἐμνηστεύθη κατὰ τῆς Φωτεινῆς, ἐτῶν 18».

Δὲν ξέρω ποία ἠμπορεῖ νὰ εἶναι ἡ διαιολογία τοῦ διγάμου αὐτοῦ νέου, μνηστευμένου καὶ μετὰ τρίτης γυναικός, ἀλλὰ, φαντάζομαι, θὰ ἠμποροῦν οὗτος νὰ πῇ περίφημα εἰς τὸ δικαστήριον πρὸς ἀπολογίαν του:

—Κύριε πρόεδρε, ἐδῶ ἐπούρτεψαν ὁλόκληρα κράτη, διατί νὰ μὴν τουρκέψω κι' ἐγὼ καὶ ἀποκτήσω ἕνα τόσο δὰ χαρεμι;

□

ΕΝΑ ΓΑΛΛΙΚΟΝ περιοδικὸν ἀναπολοῦν τὸ παρελθόν, περιγράφει τὴν παλαιὰν γαλλικὴν ἀποικιακὴν αὐτοκρατορίαν, μὲ ἀμοιβρῶς διαφαινομένην μελαγχολίαν. Καὶ ἀληθινὰ δὲν ἦτο ἀσήμαντος ἡ αὐτοκρατορία αὐτή. Εἶχε ἔκτασιν 13.000.000 μιλίων πληθυσμὸν 110.000.000 ψυχῶν καὶ ἠπλώθη εὐρύτερα εἰς τὸν κόσμον. Κατὰ τὸν Α' παγκόσμιον πόλεμον ἡ μητροπολιτικὴ Γαλλία ἔλαβεν ἀπὸ τὰς ἀποικίας 2.500.000 τόννους διαφόρων εἰδῶν, ποὺ θὰ ἦταν 25.000.000 τόννων ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, δοθέντος ὅτι θὰ παρήγαν τὸ ὀλιγώτερον 5.000.000 τόννων ἐτησίως. Πρὸς τούτοις αἱ ἀποικίαι ἔδωσαν εἰς τὴν Γαλλίαν 600.000 στρατιωτῶν καὶ 200.000 ἐργατῶν. Διαρκοῦντος ἐνὸς πολέμου ἡ γαλλικὴ ἀποικιακὴ αὐτοκρατορία θὰ ἠμπορεῖ νὰ ἀποστείλῃ εἰς τὴν μητρόπολιν ὅλο τὸ ρύζι, ὅλην τὴν ζάχαριν, ὅλον τὸ κακάο, ὅλα τὰ λίπη, τσαί, κάουτσούκ καὶ γόμμον τῶν ὁποίων θὰ εἶχεν ἀνάγκην. Ἐπίσης τὰ 80ο)ο τῶν ἀποφύων, τὰ 40ο)ο τοῦ καφέ κλπ. Ἔχει λοιπὸν κάποιο δίκαιον νὰ μελαγχολῇ τὸ γαλλικὸν περιοδικόν.

□

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΥΝ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν: «Ὡς ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν περιοχὴν Σαγγαρίου ποταμοῦ, εἰς τὸ ἐκεῖ χωρίον Ντυκμεν ζῇ ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μὲ ἀλλήλους συγχρόνως γυναῖκας ὁ Τοῦρκος χωρικὸς Ἀλῆ Ἰσκλάρ, ἐτῶν 62. Ὁ Ἀλῆ ἔχει 32 τέκνα καὶ 132 ἐγγόνια, τὰ ὁποῖα συγκεντρώνονται εἰς τὸ ἀγρόκτημά του μίαν φορὰν τὸ ἔτος. Ἄπως δὲ καὶ ὁ ἴδιος ὁμολόγησε, δυσκολεύεται νὰ ἐνθυμηθῇ τὰ ὀνόματά των».

Καὶ ἄλλοτε, βέβαια, εἶχαν οἱ Τοῦρκοι χαρέμια, ἀλλὰ τότε ἦτο ἡ ἐποχὴ ποὺ ἔδεναν τὰ σκυλιὰ μὲ τὰ λουκάνικα. Εἰς τὴν ἐποχήν μας εἶναι τελείως διαφορετικὰ τὰ πράγματα καὶ μὲ τὴν φτώχεια ποὺ δέρνει τοὺς Τούρκους, ἀπορίας ἄξιον πῶς ἠμπορεῖ νὰ ζῇ ὁ 62ετὴς αὐτὸς χωριακὸς μὲ ὀκτὼ συζύγους, τριάντα δύο παιδιὰ καὶ ἑκατὸν τριάντα δύο ἐγγόνια, ποὺ, ὅταν συγκεντρώνωνται ἅπαξ τοῦ ἔτους εἰς τὸ ἀγρόκτημα, δυσκολεύεται καὶ νὰ τὰ γνωρίζῃ. Ὁπωσδήποτε ὅμως καὶ ἂν δὲν ἀναγνωρίζῃ τὰ ἐγγόνια καὶ τὰ δισέγγονά του, δὲν σημαίνει ὅτι δὲν θ' ἀναγνωρίζῃ τὰς ὑπηρεσίας τῶν Ἀμερικανῶν καὶ δὲν θ' ἀναφωνῇ:

—Ἂς εἶναι καλὰ αὐτοὶ οἱ μπουνταλάδες θεῖοι ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ ποὺ τρέφουν τὸ μπουλοῦκι μου!

Ο ΣΥΜΠΟΛΙΤΗΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ

ΘΕΑΤΡΟΝ

Ὁ θίασος τῶν

"ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ,,

παρουσιάζει τὴν ξεκαρδιστικὴ κωμῳδία τοῦ

Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗ

ΝΤΟΚΤΟΡ ΝΙΚΟΛΟΣ

Σήμερον Τετάρτην καὶ Αὔριον Πέμπτην ἀπὸ μίαν παράστασιν ἀπὸ 8.30 - 10.30

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ, Ἰατρός, εἰδικὸς παθολόγος, μετέφερεν τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Βασιλείου Ρούφου 90, κάτωθεν Ἁγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68—92.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Η

«ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΕΝΑ ΠΛΟΥΣΙΟ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΜΕ ΔΙΑΛΕΧΤΗ ΥΛΗ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΣΑΣ ΣΥΝΙΣΤΟΥΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ:

Ο ΖΑΚ ΕΣΤΕΡΕΛ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ!

Ἕνα ἀποκλειστικὸ ρέπορ τάζ τῆς «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας καὶ στὰ γραφεῖα μας μὲ τὸν μεγάλο μαέστρο τῆς γαλλικῆς Ὠτ-Κουτοὺρ καὶ τὰ μοντέλα του Μπιμπελὸ καὶ Πασκάρ.

●●

ΤΑ ΠΑΡΑΒΑΝ ΠΑΛΙ ΣΤΗ ΜΟΔΑ

Πῶς θὰ κατασκευάσετε μόνες σας ἕνα ὄμορφο μοντέλο παραβὰν γιὰ τὸ σπίτι.

●●

ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΓΗΤΑ ΔΕΝ ΒΡΑΖΟΥΝ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΤΣΟΥΚΑΛΙ!...

Ποιὰ μαγειρικὰ σκεύη εἶναι ἀπαραίτητα στὴ νοικοκυρὰ γιὰ τὴν κουζίνα της.

●●

ΠΑΣΧΑ ΣΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Πῶς θὰ πᾶτε καὶ τί θὰ πρέπει νὰ δῆτε σ' ἕνα ταξίδι στοὺς Ἁγίους Τόπους.

●●

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΑΤΡΟΝ

Δύο ἀνοιξιάτικα ταγεράκια. Τὰ πασχαλινὰ μοντέλα τῆς παχουλῆς.

●●

ΔΙΑΛΕΓΜΕΝΑ ΑΠ' ΤΗ «ΓΥΝΑΙΚΑ»

Τὰ ὑφάσματα καὶ τὰ ἀξεσουάρ τῆς μόδας στὰ ἀθηναϊκὰ καταστήματα.

●●

ΤΑ ΑΥΓΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΟΥΣ

Οἱ πιὸ ἁπλὲς καὶ νόστιμες συνταγὲς ποὺ θὰ μαγειρέψετε μὲ βάση τὰ αὐγά.

Η

«ΓΥΝΑΙΚΑ»

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ - ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32

ΤΡΙΑΝΑ

ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ

ἀλλαγὴ προγράμματος εἰς τὸ κέντρον διασκεδάσεως

ΤΡΙΑΝΑ

θὰ σᾶς ψυχαγωγῇ τὸ γνωστό σας κουαρτέτο

Τ. ΜΠΕΖΑΪΔΕ

Τὸ κουαρτέτο πλαισιώνει ἡ ἐξαίρετη ἑρμηνεύτρια τοῦ λαϊκοῦ τραγουδιοῦ

ΒΟΥΛΑ ΛΙΑΤΣΟΥ

(ΣΕ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΡΕΠΕΡΤΟΡΙΟ)

ΠΡΟΣΕΧΩΣ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ

ΠΟΥΛΜΑΝ ΔΙ' ΕΚΔΡΟΜΑΣ
ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 30Α'
ΤΗΛ. 26—86

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ
τῶν Πατρινῶν καλλιτεχνῶν ΤΟΥ «ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΥ»

Τὸν τελευταῖον καιρὸν σημειοῦνται εἰς τὴν πόλιν μας ὁρμαὶ προόδου εἰς τὸν τομέα τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

Ὁ τέως δήμαρχος κ. Ν. Βέτσος εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν, μὲ τὴν ὁμόθυμον συμπαράστασιν τοῦ προηγουμένου δημοτικοῦ συμβουλίου, νὰ πλουτίσῃ τὴν πόλιν μὲ δύο ὡραίας προτομάς (τοῦ ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Χρυσοστόμου Σμύρνης εἰς τὴν πλατεῖαν Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Πατρινοῦ Ἑλληνογάλλου ποιητοῦ Ζὰν Μωρεὰς παρὰ τὴν πλατεῖαν Τριῶν Συμμαχιῶν), ἔργα ἀμφότερα τοῦ συμπολίτου μας κ. Γεωργίου Θ. Μαλτέζου. Ἐπίσης ὁ κ. Κώστας Παπαγγελοῦτσος, ὡς πρόεδρος τοῦ Πτωχοκομείου, μὲ τὴν συμπαράστασιν ὅλου τοῦ ἀδελφάτου, ἀνήγειραν εἰς τὸν κῆπον τοῦ ἀξιολόγου τούτου ἱδρύματος τὰς προτομὰς τοῦ ἱδρυτοῦ Μητροπολίτου Πατρῶν Κυρίλλου τοῦ Χαιρωνίδου, ὡς καὶ τοῦ εὐεργέτου Δημητρίου Δαμίου, ἔργα τοῦ αὐτοῦ καλλιτέχνου. Καὶ ὡς πληροφορούμεθα, πρόκειται ν' ἀνεγερθῇ καὶ προτομὴ τοῦ Θεοδώρου Τριάντη, ἱδρυτοῦ τῆς ὁμωνύμου τεχνικῆς σχολῆς, ἀλλὰ καὶ ἕτερα ἔργα νὰ παραγγελθοῦν, τὰ ὁποῖα θ' ἀναβιβάσουν τὴν πολιτιστικὴν στάθμην τῆς πόλεως. Ἐξ ἄλλου, συχναὶ εἶναι αἱ ἐκθέσεις ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς, Πατρινῶν καὶ ξένων, εἰς τὴν πόλιν μας. Ὀφείλω νὰ προσθέσω καὶ τὴν ἀνέγερσιν τῆς προτομῆς τοῦ ἱστορικοῦ τῶν Πατρῶν Στεφάνου Θωμοπούλου, ἔργου τοῦ συμπολίτου μας ἰατροῦ— καλλιτέχνου Χρίστου Τσάλτα, εἰς τὸν ὑπέναντι τοῦ ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου κῆπον.

Εἰς τὰ πλαίσια αὐτά, ἡ ὀργανωθεῖσα εἰς τὴν εἰδικὴν αἴθουσαν τῆς δημοτικῆς μας βιβλιοθήκης ὁμαδικὴ ἔκθεσις Πατρινῶν καλλιτεχνῶν, μὲ πρωτοβουλίαν τοῦ θαυμασίως δρῶντος πέραν τῶν στενῶν ὁρίων τοῦ τίτλου του «Φυσιολατρικοῦ Συνδέσμου Πατρῶν», ἀποτελεῖ, δίχως ἀμφιβολίαν, μίαν ἀκόμη προσφορὰν εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν τομέα τῆς πόλεώς μας.

Θὰ ἠθέλαμε νὰ γίνῃ κάποτε μία εὐρυτέρα ἔκθεσις, ἡ ὁποία νὰ παρουσιάσῃ καὶ τοὺς παλαιοτέρους ἐκ Πατρῶν «φλασμένους» καὶ ὑψηλὰ ἱσταμένους καλλιτέχνας, ὅπως τοὺς δύο ἀκαδημαϊκούς μας Ἐπαμεινώνδαν Θωμόπουλον καὶ Ἀντώνιον Σῶχον, τὸν Χατζῆν, τὸν Ἀπζαρίτην καὶ ἄλλους, διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μελέτην τῶν καλλιτεχνικῶν ἐξελίξεων καὶ τῶν ἐπιδόσεων τῶν νέων συμπολιτῶν μας, οἱ ὁποῖοι, στερούμενοι Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, εἶναι μᾶλλον αὐτοδίδακτοι, ὡστόσο παρουσιάζουν ἔργα ἀξιόλογα ποὺ μποροῦν, «νὰ σταθοῦν» δίπλα στοὺς ἐπαγγελματίας καὶ ὄχι μόνον... ὡραῖες κορνίζες. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ἔκθεσις εἶναι λίαν ἀξιόλογος καὶ τὴν συνιστῶμεν πρὸς ἐπίσκεψιν εἰς τὸ εὐρὺ κοινὸν (ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα καὶ ἡ... ἔξοδος ἐπίσης), ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς φιλοτέχνους ἐξ αἰσθήματος ἢ ἐκ καθήκοντος, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ πρέπει νὰ ἔχουν ἐλευθέραν τὴν ἔξοδον, πρὶν ἐνθαρρύνουν τοὺς καλλιτέχνας μας πρακτικῷ τῷ τρόπῳ...

Ἡ ἔκθεσις παρουσιάζει ἔργα τῆς Μάγδας Κουνούσου—Ραυτοπούλου ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὴν Πάτρα, μὲ πλούσιο ρομαντισμό· τῆς Κατερίνας Σταθοπούλου, πάλι Πατρινὰ τοπία, ὁμοίως τῆς Ὀλιβίας Ἰγγλέση, τῆς Χριστίνας Μπότσαρη καὶ τῆς Φέφης Μπαβαρέζου, γεμάτα γραφικότητα, ὅλα στὴν κλασικὴ σχολή. Ἡ Σωτηρία Γαλανοῦ - Πανοπούλου παρουσιάζει πορτραῖτα μὲ πολὺ αἴσθημα. Ἡ Ἔφη Τσιλιμιδοῦ, ἕνα δυνατὸ ταλέντο, παρουσιάζει ὡραῖα λουλούδια καὶ χαρακτηριστικὲς σκηνὲς τῆς τοπικῆς ζωῆς. Ἡ Κούλα Οἰκονόμου - Μεγαλιώνη παρουσιάζει κυρίως λουλούδια σὲ εἰδικὴ τεχνοτροπία (μὲ τὴ βελόνη).

Ἀπὸ τὸ «ἄσημο φύλλο» ὡραιότατοι οἱ πίνακες «νεκρᾶς φύσεως» καὶ τὰ τοπία τῆς γαλήνης, τὰ ἱστορικὰ ἔργα τοῦ Χρ. Παπαϊωάννου, τὰ Κυπριακὰ τοῦ Στάθη Παπαγιαννοπούλου, καθὼς καὶ τὰ δικά μας τοπία τοῦ Ν. Πρέσσα. Ὁ γνωστὸς Χαράλ. Παλαιολόγος, μὲ ὡραῖα χρώματα καὶ ἁρμονία, δίνει Πατρινὲς εἰκόνες ἀπὸ τὴν πόλι (καραβάλι) καὶ τὸ ὑπαιθρο. Ἐνῷ ὁ ἀνήσυχος Σπύρος Σώκαρης, ὁ μόνος μονήρης τῆς ἐκθέσεως, ἀκολουθεῖ νέους δρόμους, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ φθάσουν καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Τέλος, ὡς πρὸς τὴν ζωγραφικήν, ὁ νεαρὸς Γεώργιος Μπογδανόπουλος, παρουσιαζόμενος γιὰ πρώτη φορά, μὲ ἀγιογραφίες, δείχνει ἐπαφὴ μὲ τὶς βυζαντινὲς παραδόσεις. Θὰ προγνώρισῃ, ἀσφαλῶς.

Εἰς τὸν τομέα τῆς γλυπτικῆς, ὁ Γ. Γερολυμάτος, τελειόφοιτος τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, παρουσιάζει δύο πολὺ δυνατὰ ἔργα, ἕνα χάλκινο κεφάλι κόρης, μὲ βαθειὰ ἔκφραση, καὶ μίαν ἐπίσης χάλκινη Αὐλητρίδα.

Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν προκαλοῦν οἱ μινιατοῦρες ξυλογλυπτικῆς (σὲ ρείκι) τοῦ Γιάννη Δρακοπούλου. Φανερώνουν μιὰ σίγουρη γραμμὴ καὶ βαθὺ αἴσθημα. Ἔργα ὑψηλῆς τέχνης.

Πολὺ καλὰ εἶναι καὶ τὰ ξυλόγλυπτα τοῦ Εὐ. Κοτρώτσου, ὡραῖα σχεδιασμένα, μὲ ἐπιτυχημένο παίξιμο τῶν ἐπιπέδων των καὶ ἔκφραση, ἰδίως ὁ «δοκιμαστὴς κρασιῶν».

Εἰς τὴν ἔκθεσιν μετέχει, κληθεὶς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ὁ συμπολίτης μας κ. Γεώργιος Θ. Μαλτέζος. Ἐκθέτει ἕνα πολὺ ἐκφραστικὸ ἀνάγλυφο πορτραῖτο τοῦ τέως δημάρχου κ. Βέτσου, προτομάς του ποὺ ἔχουν στηθῆ ἐδῶ καὶ στὸ ἐξωτερικό, ὅπως τοῦ Σικελιανοῦ (Δελφοί), τοῦ ριζοσπάστου Γερ. Λιβαδᾶ (Κεφαλονιά), τοῦ Μαλακάση (ἀνάγλυφο Μεσολόγγι), τοῦ Κνουτ Χαμσουν (Νορβηγία), ἐπίσης ἕνα πολὺ ὡραῖο ἀγαλματάκι λυομένης καὶ μιὰ ἐπιτύμβια πλάκα. Ὁ Μαλτέζος τιμᾷ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος γενικὰ καὶ τῶν Πατρῶν εἰδικά, μὲ τὰ ἔργα τουκαὶδὲν τίθεταιθέμακρι τικῆς, ἀλλὰ μόνον εὐχῆς νὰ μπορέσῃ ἡ Πάτρα νὰ ἀποκτήσῃ περισσότερα ἔργα του, κτήματα τοῦ μεγάλου κοινοῦ.

Τέλος ὁ γιατρὸς Χρ. Τσάλτας, μᾶς προσφέρει νέες ἐκπλήξεις καὶ νέες εὐκαιρίες θαυμασμοῦ μὲ τὰ ἔργα του, ποὺ εἶναι κυρίως ἀνάγλυφα σὲ πέτρα, ἀπὸ τὸν ἴδιον. Συνθέσεις ἐμπνευσμένες ἀπὸ τὴν Καινὴ Διαθήκη, μὲ μεγάλη μαεστρία, θυμίζουν τὸ ταλέντο ἑνὸς Γιαννούλη Χαλεπᾶ.

Τοὺς εὐχαριστοῦμε ὅλους— καὶ συγχαίρομε τὸν Φυσιολατρικὸ — γιὰ τὴν προσφορά τους, ποὺ μᾶς κάνει, ὡς Πατρινούς, ὑπερήφανους.

ΠΙΖ.

ΠΟΥΛΜΑΝ ΔΙ' ΕΚΔΡΟΜΑΣ
ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 30Α'
ΤΗΛ. 26—86

Ο κ. ΑΝΔΡ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗΝ ΑΓΟΡΑΝ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κλπ. Ἀλλὰ ἐπίσης θὰ πρέπει νὰ ὀργανώσωμεν τὴν τυποποίησιν τῶν ποικιλιῶν, τὴν ἀρίστην σκευασίαν, τὴν συγχρονισμένην ἐμπορίαν, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ διείσδυσις εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ καθίσταται προβληματική. Εἰς τὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς πολιτικῆς θὰ ἐνταχθοῦν τὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα, ἡ ἐπιστημονικὴ συνεργασία, αἱ ἐπιδοτήσεις. Φυσικὰ θὰ πρέπει νὰ δώσωμεν ἰδιαιτέραν προσοχὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν γεωργικῶν βιομηχανιῶν.

Ἤκουσα ἐπικρίσεις διὰ τὴν βιομηχανίαν. Ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω ὅτι ἡ ἀνάπτυξις τῆς βιομηχανίας ἀποτελεῖ βασικὴν προϋπόθεσιν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν χωρῶν, ὅπως ἡ Ἑλλάς. Τὸ ζήτημα εἶναι ποίαν πολιτικὴν θὰ ἀκολουθήσωμεν ἔναντι τῆς βιομηχανίας Καὶ εἶναι ἕνα δύσκολο ζήτημα. Ἕως τώρα, εἰς τὸ παρελθόν, ἡ πολιτικὴ τῆς ἐνισχύσεως τῆς βιομηχανίας δὲν ἀκολουθοῦσε ρεαλιστικὸν προγραμματισμόν.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀντιμετωπίζει ἕνα σοβαρὸν πρόβλημα, τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν. Ὅσον συνάλλαγμα εἰσέρχεται εἰς τὸν τόπον ἀπὸ τὰς ἐξαγωγάς, τὸν τουρισμόν, τὰ ἐμβάσματα τὸ ναυτιλιακὰ καὶ τὰ μεταναστευτικὰ κλπ. δὲν ἰσοφαρίζει ἐκεῖνα ποὺ ὀφείλομεν νὰ πληρώσωμεν διὰ τὰς εἰσαγωγὰς ἀγαθῶν ἐξ ἄλλων χωρῶν. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐπεκράτει εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ γνώμη ὅτι τὸ κύριον σημεῖον τοῦ προβλήματος τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν εἶναι αἱ βιομηχανικαὶ ἐξαγωγαί, ἡ αὔξησις τῶν ἐξαγωγῶν αὐτῶν. Καὶ ἐφηρμόσθη ἡ πολιτικὴ τῶν λεγομένων «κινήτρων», δηλαδὴ αἱ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαὶ καὶ ἡ ἐπιστροφὴ τραπεζικῶν τόκων εἰς ἐκείνας τὰς βιομηχανίας, ποὺ θὰ ἐπιτύχουν ὡρισμένον ποσοστὸν ἐξαγωγῆς προϊόντων των. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἕνα μ η δ ὲ ν διὰ τὴν ἐν γένει ἐθνικὴν οἰκονομίαν, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἕνα στρογγυλώτατον κέρδος δι' ὡρισμένας βιομηχανίας, αἱ ὁποῖαι ἐξησφάλισαν ἐξαγωγὰς ὄχι μὲ τὴν ἐπιτυχίαν ἀληθῶν ἀνταγωνιστικῶν συνθηκῶν, ἀλλὰ τεχνάσματα, διὰ νὰ πληρώσουν φόρους, διὰ νὰ πάρουν πίσω τοὺς τόκους τῶν δανείων των. Ὑπάρχει μία βιομηχανία, ἡ ὁποία, μὲ ἐξαγωγὴν ἀναξίαν λόγου, ἐπέτυχε νὰ πάρῃ πίσω 15 ἑκατομμύρια δραχμὼν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος Ἔτσι, τὰ «κίνητρα» καταντοῦν χαριστικαὶ πράξεις. Μὲ αὐτὴν τὴν κατάστασιν πραγμάτων ἡμεῖς ΔΕΝ συμφωνοῦμεν διόλου. Δὲν ἔχομεν ἀντίρρησιν νὰ κερδίσουν οἱ βιομήχανοι. Ἀλλὰ νὰ κερδίσουν μὲ τὸν ἰδρῶτα των καὶ αὐτοί!

Δὲν δεχόμεθα, διότι δὲν ἐξυπηρετεῖ τοὺς ἐθνικοὺς σκοπούς, νὰ δημιουργηθῇ ἐξαγωγικὴ βιομηχανία τεχνητῶς, βάσει ὑπερτροφικῆς προστασίας δασμολογικῆς, φορολογικῆς, πιστοδοτικῆς. Τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα μας πρέπει νὰ καταστοῦν ἱκανὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν, ἐπὶ ὑγιῶν βάσεων, τὸν συναγωνισμὸν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ αὐτό, ἔχομεν καταλήξει εἰς τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ βιομηχανία πρέπει νὰ δοκιμάσῃ τὰς δυνάμεις της πρῶτα εἰς τὸ ἐσωτερικόν, εἰς τὴν χώραν μας, καθισταμένη ἱκανὴ νὰ ὑποκαταστήσῃ τὰς εἰσαγωγάς ὁμοειδῶν προϊόντων ἐξωτερικοῦ, ἀπὸ ἀπόψεως ποιότητος καὶ τιμῶν. Αἱ βιώσιμοι ἐπιχειρήσεις ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν καὶ ὅσαι νέαι θὰ ἱδρυθοῦν, διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, θὰ πρέπει νὰ ἐνισχυθοῦν διὰ νὰ ξεπεράσουν τὸ νηπιακὸν στάδιον, νὰ ἀνδρωθοῦν, νὰ σταθοῦν κανονικῶς, ἄν μποροῦν, ἄλλως νὰ σταματήσουν. Αἱ βιομηχανίαι πρέπει νὰ ὑπηρετοῦν τὸ ἔθνος, ὄχι τὸ ἔθνος νὰ ὑπηρετῇ τὰς βιομηχανίας.

Πρῶτον, λοιπόν, πρέπει αἱ βιομηχανίαι νὰ ἀποβλέψουν εἰς τὴν ἱκανοποιητικὴν κάλυψιν τῶν ἐσωτερικῶν ἀναγκῶν, εἰς τὴν ὑποκατάστασιν τῶν εἰσαγωγῶν ὅσον γίνεται δυνατὸν εἰς ἔκτασιν καὶ βάθος. Αὐτὸ εἶναι εὐκολώτερον νὰ ἐπιτευχθῇ. Θὰ εἶναι, ταυτοχρόνως, ἕνα στάδιον προετοιμασίας διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς βιομηχανίας μας εἰς τὰς ξένας ἀγοράς, ὅπου ἐπικρατοῦν αὐστηρότεραι συνθῆκαι. Πρὸς τοῦτο θὰ τὰς βοηθήσωμεν θετικῶς. Μὲ μελέτας. Μὲ ἔργα βιομηχανικῆς ὑποδομῆς. Μὲ συμβολὴν τοῦ Κράτους εἰς τὴν δημιουργίαν βιομηχανιῶν, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἀδυναμία τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας. Μὲ εἰσαγωγὰς ξένων κεφαλαίων, ὄχι ὅμως ἐν μέρει εἰκονικῶν, ὅπως ἔχει παρατηρηθεῖ εἰς τὸ παρελθόν. Μὲ βελτίωσιν τῆς τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως. Μὲ μεταρρυθμίσεις τῆς νομοθεσίας. Μὲ βελτίωσιν τοῦ τραπεζικοῦ συστήματος. Ὅλα αὐτά, ὅμως, ὅταν καὶ ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῶν ἐπιχειρηματιῶν ἀλλάξῃ ἠνοοτροπία, ὅταν προσαρμοσθῇ εἰς τὰς συγχρόνους ἀντιλήψεις, εἰς τὸ γενικὸν συμφέρον.

Αὐτὸ εἶναι ἐπιτακτικὸν καθήκον, διότι ἡ Ἑλλάς, εἰσελθοῦσα ἐλαφρᾷ τῇ καρδίᾳ εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγοράν, ἀντιμετωπίζει μεγάλους κινδύνους. Ὀφεί